

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/57/2015
Identifikačné číslo spisu:	4614010119
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4614010119.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému T. A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To 125/2014, z 12. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T 45/2014, z 29. októbra 2014 bol obvinený T. A. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby až do jeho zadržania dňa 14. januára 2014 v mieste svojho bydliska ako aj na iných miestach v Topoľčanoch, neoprávnene v nezistenom množstve prechovával psychotropnú látku metamfetamín, (tzv. pervitín) a konope (marihuanu), z ktorého časť mal pre vlastnú potrebu a časť na rôznych miestach, najmä v okolí svojho trvalého bydliska predával alebo poskytoval bezodplatne ďalším osobám, a to E. Z., E. H., F. U., F. F., J. A. a X. B., pričom potom, ako bol dňa 14. januára 2014 o 22,59 hod. zadržený, pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Hyundai Atos, EČ: K. a následnej osobnej prehliadke T. A. bolo nájdené plastové vrečko s obsahom 863 mg konope s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 6,9 % hmotnostného, čo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 3 ks zatavených zrezaných plastových injekčných striekačiek s celkovou hmotnosťou 1777 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 50,3 % hmotnostného, čo zodpovedá minimálne 22 obvykle jednorazovým dávkam drogy a to podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava zo dňa 23. januára 2014 číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2014/450, pričom metamfetamín (pervitín) je zaradený v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných

látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Prvostupňový súd obvinenému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Nitre uznesením, sp. zn. 4To 125/2014, z 12. februára 2015 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti druhostupňovému uzneseniu podal 30. júla 2015 dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že policajné orgány mali vedomosť o páchaní trestnej činnosti obvineného a preto malo byť v konaní vydané uznesenie o začatí trestného stíhania ešte pred zásahom policajtov voči dovolateľovi a nemalo byť začaté trestné stíhanie, zadržaním podľa § 85 ods. 2, ako to bolo v danom prípade. Ide v danom prípade o nezákonne zabezpečený dôkaz, a preto by mali byť nezákonné všetky ďalšie úkony trestného konania vrátane znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave, č.p. PPZ-KEU-BA-EXP-2014/4550, ktorý považuje dovolateľ za dôkaz získaný nezákonným postupom, pretože vyšetrovateľ nepostupoval pri jeho získaní podľa § 142 ods. 3 Tr. por. Uznesenie o pribratí znalca nebolo do podania dovolania doručené dovolateľovi podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúce doručovanie, čo je porušením práva na obhajobu.

Navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 4To 125/2014-458, zo dňa 12. februára 2015. Tiež navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor v Topoľčanoch vo vyjadrení uviedol, že dovolanie považuje za nedôvodné, stotožňuje sa s rozhodnutím druhostupňového súdu a s jeho právnou argumentáciou vyjadrenou v odôvodnení rozhodnutia. Všetky dôkazy vo veci boli vykonané zákonne. Navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch,

ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie.

Obvinený v dovolaní poukazuje na to, že policajné orgány pred zásahom, ktorý bol vykonaný 14. januára 2014 disponovali informáciou o tom, že dovoľateľ preváža v aute drogy a preto nemali policajti postupovať tak, ako postupovali, ale malo byť vo veci začaté trestné stíhanie, v danom prípade zákrok zo 14. januára 2014 nie je možné vyhodnotiť ako neodkladný a preto úkony a zabezpečené dôkazy sú nezákonné a nie je možné ich použiť v trestnom konaní. Cituje rozhodnutia Ústavných súdov Slovenskej republiky, Českej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V úvode dovolania cituje právnu vetu z R 47/2013, z ktorej vyplýva, že ak polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu poznatkami o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestnej činnosti, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že zo spisového materiálu vyplýva, že policajti v danom prípade postupovali podľa Trestného poriadku. Tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

Z listinných dôkazov vyplynulo, že polícia získala informácie o možnej páchanej trestnej činnosti v novembri 2013 a konkrétne 14. januára 2014 získala informáciu o možnom obchode s drogami, ktorý mal prebehnúť v obci Bojničky. Pri návrate domov bolo auto obvineného zastavené policajtmi. Osadka vozidla nereagovala na výzvy polície na vystúpenie z vozidla, vodič odmietol vypnúť motor, manipuloval so zámkom a po neuposlúchnutí výzvy boli použité donucovacie prostriedky. Osobná sloboda obvineného bola obmedzená podľa § 85 ods. 2 Tr. por. bez predchádzajúceho súhlasu okresného prokurátora. Prokurátor bol vyrozumený o úkone 14. januára o 23.22 hod. V zmysle § 99 ods. 4, § 101 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 102 ods. 4 Tr. por. bola vykonaná osobná prehliadka, po poučení podľa § 104, § 105, § 106 Tr. por. Prehliadku vykonal vyšetrovateľ. Pri prehliadke sa našlo plastové vrečko, ktoré ako sa neskôr zistilo s obsahom konope. Z citovaných dôkazov bolo zistené, že policajti pri jednotlivých úkonoch postupovali podľa Trestného poriadku a nie podľa zák. č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore.

K námietke neodkladnosti úkonu v súvislosti s tým, že sa postupovalo v konaní podľa § 101 ods. 3 Tr. por. a nie podľa § 101 ods. 1 Tr. por. najvyšší súd poznamenáva, že zo spisového materiálu vyplýva, že informácia o možnom predaji drog bola získaná v deň, keď bol obvinený zadržaný a preto bol správny postup podľa § 101 ods. 3 Tr. por.

Je potrebné poukázať na to, že z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 37/2011, z 25. októbra 2011, na ktorý obvinený poukazuje v dovolaní, vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní pri vykonávaní úkonov postupovali podľa zák. č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore a nie podľa Trestného poriadku a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že ide o rozdielne veci pri tom, ako postupovali pri zákroku orgány činné v trestnom konaní a rozhodnutie, sp. zn. 2 Tdo 37/2011, nie je možné aplikovať na prípad, ktorý je predmetom dovolania.

Z dôkazov v spise vyplýva, že nebolo možné vo veci vydať uznesenie o začatí trestného stíhania, ale trestné stíhanie sa začalo vykonaním neodkladného úkonu.

Vo veci s poukazom na konštatované skutočnosti vykonané dôkazy boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonaní dôkazov a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dôjde vtedy, ak právo na obhajobu bolo porušené zásadným spôsobom. V súvislosti s námietkou obvineného ohľadne nedoručenia uznesenia o pribratí znalca, najvyšší súd konštatuje, že tým, že v 2 prípadoch uznesenie o pribratí znalca nebolo doručené obvinenému, došlo k porušeniu práva na obhajobu. V ďalšom konaní ale obvinený bol oboznámený so znaleckými posudkami, nenamietal znalca ani znalecké posudky, nemal k vykonaniu tohto dôkazu pripomienky a preto nie je možné toto pochybenie súdu a zároveň porušenie práva na obhajobu považovať za zásadné porušenie práva na obhajobu a už vôbec nie za nezákonný spôsob získania dôkazu, ako to v dovolaní uvádza obvinený.

S poukazom na konštatované skutočnosti nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a preto najvyšší súd dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.